

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lutego 1907.

Treść: (Lp. 27—31.) 27. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Hermagor do ósmej klasy taryfy czynszów wojskowych. — 28. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia w Dworzysku i Wawrowicach ekspozytur głównej komory w Opawie. — 29. Rozporządzenie, zmieniające ogłoszony rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 7. lipca 1890 przepis co do warunków, pod którymi, gdy chodzi o oznajmione działki gruntów, wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego ma być zaniechane (§ 23 ustawy z dnia 23. maja 1883, o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego). — 30. Ustawa, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13. czerwca 1880 o taksie wojskowej, funduszu taks wojskowych i wspieraniu rodziny uruchomionych, potrzebującej pomocy. — 31. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z wałcami, kotłami i beczkami i tym podobniami w handlu używanymi osłonami z żelaza i kruszcem, które wchodzi napelnione towarami, od których cło opłaca się brutto.

27.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1906,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Hermagor do ósmej klasy taryfy czynszów wojskowych.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny, gminę Hermagor w Karyntyi do ósmej klasy taryfy czynszów za pomieszczenie wojska, obowiązującej do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Latscher wlr.

28.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lutego 1907,

dotyczące utworzenia w Dworzysku i Wawrowicach ekspozytur głównej komory w Opawie.

W Dworzysku i Wawrowicach ustanowiono ekspozytury głównej komory w Opawie, wyposażone

w uprawnienia komór pomocniczych II. klasy; ekspozytury te objęły z dniem 1. lutego 1907 swoje czynności.

Korytowski wlr.

29.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 9. lutego 1907,

zmieniające ogłoszony rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 7. lipca 1890, Dz. u. p. Nr. 149, przepis co do warunków, pod którymi, gdy chodzi o oznajmione działki gruntów, wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego ma być zaniechane (§ 23 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego).

Punkty 7 i 8 rozdziału II. przepisu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 7. lipca 1890, Dz. u. p. Nr. 149, uchyla się w ich dotychczasowym brzmieniu i mają opiewać:

7. Co do dopuszczalnej granicy błędów przy pomiarach długości rozróżnić należy, czy mapa katastralna *A* zdjęta została za pomocą stolika mierniczego, czy *B* sporządzona została na podstawie pomiaru według metody polygonalnej (theodolitowej).

W przypadku *A* dopuszczalne są następujące granice błędów:

- a) różnica między miarami długości wykazanymi na planie sytuacyjnym a pomiarem dodatkowym (sprawdzającym) nie może przekraczać granicy błędów, podanej w dołączonej tabeli I;
- b) długości wymierzone według planu sytuacyjnego muszą, jeżeli mapa katastralna sporządzona została na podstawie pomiaru dokonanego przed rokiem 1905 a długość nie wynosi więcej jak 150 metrów, zgadzać się z wynikiem bezpośredniego pomiaru długości aż do $\frac{1}{200}$ długości, zresztą zaś aż do podanej w tabeli I granicy błędów, powiększonej o $\frac{M}{5000}$ metra, przyczem *M* oznacza podziałkę przedstawienia. (Jeżeli więc przy przedstawieniu zastosowano podziałkę 1 : 2500, dopuszczalny jest ponad

ustanowioną w tabeli granicę błędów jeszcze dalszy błąd $\frac{2500}{5000}$ metra = 0.5 metra.)

W przypadku *B* nie mogą przekraczać różnice

- a) między miarami długości wykazanymi na planie sytuacyjnym a pomiarem dodatkowym (sprawdzającym), granicy błędów, podanej w dołączonej tabeli II,
- b) między długościami wymierzonymi na podstawie planu sytuacyjnego a wynikiem bezpośredniego pomiaru długości, podanej w tabeli II granicy błędów, powiększonej o wielkość $\frac{M}{7000}$ metra, przyczem *M* oznacza podziałkę przedstawienia.

8. Plan ma zawierać potwierdzenie urzędownie upoważnionego technika prywatnego, że linie działowe zostały odgraniczone.

Dalej musi być plan przez urzędownie upoważnionego technika prywatnego co do swojej dokładności uwierzytelniony a w szczególności jego potwierdzeniem zaopatrzony, że granica błędów nie została przekroczona.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Tabela I.

Granice błędów dla podwójnie mierzonych przestrzeni przy dokonaniu pomiaru za pomocą stolika mierniczego.*)

Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	U w a g a
1	4	106	17	303	30	541	43	Wartości granicy błędów obliczono według formuły $\Delta s = 2(0.00015s + 0.005\sqrt{s} + 0.015)$. Gdzie stosunki są niepomysłne, granicę błędów dla wymiarów długości stanowią wartości tabeli zwiększone o 25%.
2	5	119	18	320	31	560	44	
6	6	133	19	338	32	580	45	
11	7	147	20	355	33	600	46	
17	8	161	21	373	34	620	47	
23	9	175	22	391	35	640	48	
31	10	190	23	409	36	660	49	
40	11	206	24	427	37	680	50	
50	12	221	25	446	38	700	51	
60	13	237	26	465	39	721	52	
70	14	253	27	484	40	742	53	
82	15	270	28	503	41	763	54	
94	16	286	29	522	42	784	55	
106		303		541		805		

*) Według „Instrukcji do wykonywania pomiarów za pomocą stolika mierniczego celem sporządzenia nowych planów dla celów katastru podatku gruntowego“ z roku 1907.

Tabela II.

Granice błędów dla podwójnie mierzonych przestrzeni przy dokonywaniu pomiarów metodą polygonalną.*)

Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	Długość przestrzeni s w metrach	Δs cm	U w a g a
1	2	88	8	262	14	475	20	Wartości granicy błędów obliczono według formuły $\Delta s = 0.00015 s + 0.005 \sqrt{s} + 0.015$ i mają znaczenie dla terenów średnich. Gdzie stosunki są pomyślne, granicę błędów dla wymiarów długości stanowią wartości tabeli zmniejszone o 25%; gdzie zaś są niepomyślne, też wartości o 25% zwiększone.
4	3	113	9	295	15	513	21	
14	4	140	10	329	16	551	22	
27	5	168	11	365	17	591	23	
45	6	198	12	401	18	631	24	
65	7	229	13	437	19	671	25	
88		262		475		712		

*) Według „Instrukcji dla wykonywania trygonometrycznych i polygonometrycznych pomiarów celem sporządzenia nowych planów dla celów katastru podatku gruntowego“ z roku 1904.

30.

Ustawa z dnia 10. lutego 1906, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 70, o taksie woj- skowej, funduszu taks wojskowych i wspieraniu rodziny uruchumionych, potrzebującej pomocy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się postanowienia §§ów 1, 2, 3, 4, 5,
6, 7, 8, 9 i 10 ustawy z dnia 13. czerwca 1880,
Dz. u. p. Nr. 70, i mają one na przyszłość opiewać,
jak następuje:

I. Przepisy dotyczące się taksy wojskowej.

§ 1.

1. Taksa wojskowa składa się z taksy zamiast
służby (§ 3) i w danym razie z taksy przez rodzi-
ców (§ 5) płacić się mającej.

2. Do opłaty taksy zamiast służby są obo-
wiązani:

a) ci obowiązani do służby wojskowej, którzy
przy ostatecznem postępowaniu w liście
stawczej, z powodu niezdadności do służby, nie
zostali pobrani;

b) ci, którzy przed dopełnieniem swojej powin-
ności służbowej z powodu zaszłej niezdolności
do służby uwolnieni zostali (§ 40, punkt b
ustawy wojskowej) jeżeli ułomność, uzasadnia-
jąca niezdolność do służby, nie została spowo-
dowaną przez czynną służbę wojskową;

c) ci obowiązani do służby wojskowej, którzy
przed upływem ustawowego okresu obowiązku
służenia albo po wstąpieniu w obowiązek sta-
wiennictwa, przed zupełnem dopełnieniem tego
obowiązku z państwa emigrują;

d) zbiegcy popisowi, którzy z powodu ukończenia
36. roku życia nie mogą już być więcej po-
ciągnięci do dopełnienia zaniechanego obo-
wiązku stawiennictwa.

3. Do płacenia taksy przez rodziców uiszczają-
cych się mającej, obowiązani są pod warunkami oznaco-
nymi w §ie 5 rodzice osób w punkcie 2 wzmian-
kowanych.

§ 2.

Obowiązek płacenia taksy wojskowej roz-
ciąga się:

a) U osób wzmiankowanych w §ie 1, punkcie 2 a,
na każdy rok, przez który dotyczący byłby obo-

wiązany do służenia wojskowo, gdyby był
został pobrany;

b) co do uwolnionych (§ 1, punkt 2 b) na każdy
rok, w którym dotyczący byłby jeszcze obowią-
zany do służenia wojskowo, gdyby nie został
był uwolniony;

c) co do wychodźców (§ 1, punkt 2 c) na te lata,
w których byłby jeszcze obowiązani do słu-
żenia wojskowo, gdyby nie emigrowali, wzglę-
dnie na lat dwanaście;

d) przy zbiegach popisowych (§ 1, punkt 2 d) od
czasu ich przydybania na lat dwanaście;

e) co do rodziców (§ 1, punkt 3) na czas ozna-
czony w §ie 5, punkcie 3.

§ 3.

1. Taksa zamiast służby wynosi rocznie przy
dochodzie:

	więcej jak:	włącznie do:	
	K	K	K
1. klasa	1.200	1.300 . .	6
2. "	1.300	1.400 . .	7
3. "	1.400	1.600 . .	9
4. "	1.600	1.800 . .	11
5. "	1.800	2.000 . .	13
6. "	2.000	2.400 . .	17
7. "	2.400	2.800 . .	23
8. "	2.800	3.200 . .	29
9. "	3.200	3.600 . .	35
10. "	3.600	4.000 . .	43
11. "	4.000	4.800 . .	55
12. "	4.800	5.600 . .	70
13. "	5.600	6.600 . .	88
14. "	6.600	7.800 . .	113
15. "	7.800	9.200 . .	143
16. "	9.200	11.000 . .	182
17. "	11.000	13.000 . .	232
18. "	13.000	15.000 . .	285
19. "	15.000	17.000 . .	339
20. "	17.000	19.000 . .	394
21. "	19.000	22.000 . .	458
22. "	22.000	26.000 . .	564
23. "	26.000	30.000 . .	678
24. "	30.000	34.000 . .	795
25. "	34.000	38.000 . .	915
26. "	38.000	44.000 . .	1.050
27. "	44.000	52.000 . .	1.260
28. "	52.000	60.000 . .	1.500
29. "	60.000	68.000 . .	1.753
30. "	68.000	76.000 . .	2.018
31. "	76.000	84.000 . .	2.292
32. "	84.000	92.000 . .	2.574
33. "	92.000	100.000 . .	2.865

Przy dochodzie ponad 100.000 K włącznie do
196.000 K postępują klasy co 8.000 K a taksa

zamiast służby co 300 K; przy dochodzie ponad 196.000 K włącznie do 210.000 K wynosi taksa zamiast służby 6833 K; przy dochodzie ponad 210.000 K włącznie do 230.000 K wynosi taksa zamiast służby 7.538 K; przy dochodzie ponad 230.000 K postępują klasy co 20.000 K a taksa zamiast służby co 750 K.

Taksę zamiast służby należy jednak tak wymierzać, ażeby od dochodu klasy wyższej po odciągnięciu taksy zamiast służby nie pozostawało nigdy mniej, jak od najwyższego dochodu klasy bezpośrednio niższej po odciągnięciu przypadającej na nią taksy zamiast służby.

2. Dla rozkładu taksy zamiast służby miarodajnym jest zawsze ten dochód, który wzięto za podstawę do wymiaru obowiązanemu do opłaty taksy wojskowej podatku osobisto-dochodowego, w roku, za który taksa przypada; dochód ten obliczyć należy według wymierzonego obowiązanemu do opłaty taksy wojskowej podatku osobisto-dochodowego, który władze podatkowe podać mają do wiadomości.

3. Zmieniające decyzje i zarządzenia, wydane wskutek rekursów lub próśb o понижение, co do obowiązku opłacania albo co do wymiaru podatku osobisto - dochodowego, powodują odpowiednie sprostowanie taksy zamiast służby za rok dotyczący.

4. Obowiązku opłacania taksy zamiast służby nie narusza ewentualne opłacanie taksy przez rodziców.

§ 4.

Do opłacania taksy zamiast służby nie są obowiązani:

- a) ci, którzy w roku obowiązującym do płacenia taksy, uwolnieni są od płacenia podatku osobisto-dochodowego z tego powodu, że ich dochód nie przenosi 1200 K (§ 155 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220);
- b) należący do pospolitego ruszenia jakoteż obowiązani do służenia wojskowo po myśli §u 10 ustawy wojskowej na ten rok, w którym pierwsi do służby prezencyjnej, drudzy do służby w celach wojennych zostaną pociągnięci.

§ 5.

1. Do płacenia taksy, przez rodziców uiszczać się mającej, obowiązani są rodzice wymienieni w §ie 1, punkcie 3, o ile według §u 3, punktu 2, obliczyć się mający ich dochód przenosi 4000 K, a to w miarę następujących postanowień.

2. Obowiązkowi opłacania taksy przez rodziców uiszczać się mającej podlegają solidarnie przedewszystkiem rodzice osób obowiązanych po myśli § 1, punktu 2, do płacenia taksy wojskowej; jeżeli jest tylko jedno z rodziców, natenczas obowiązek ten ciąży na niem.

Jeżeli rodzice nie żyją w wspólności domowej, natenczas przez rodziców uiszczać się mającą takse ma to z rodziców opłacać, na które w razie niezdolności syna do zarobkowania spada obowiązek jego utrzymania.

3. Obowiązek płacenia taksy przez rodziców uiszczać się mającej trwa przez okres czasu, w którym ich synowie podlegają obowiązkowi taksy wojskowej, w żadnym razie jednak nie dłużej, jak lat dwanaście.

Rodzice, opłacający takse przez nich uiszczać się mającą za osobę, która w myśl §u 1, punktu 2, obowiązkowi taksy podlega, uwolnieni są przez odnośne, do płacenia taksy obowiązujące lata od opłaty taksy przez rodziców uiszczać się mającej za ewentualnych innych, obowiązkowi taksy wojskowej podlegających, descendentów.

4. Takse przez rodziców płacić się mającą wymierza się w połowie tej kwoty, któraby od dochodu rodziców (dotyczącego z rodziców) przypadająca w miarę postanowień §u 3, punktu 1, na takse zamiast służby.

Za te jednak lata obowiązujące do płacenia taksy, w których podlegający taksie wojskowej syn opłaca takse zamiast służby, wliczyć należy połowę jej do taksy przez rodziców uiszczać się mającej w ten sposób, że tę ostatnią pobierać się będzie już tylko w kwocie resztującej.

5. Do rozkładu taksy przez rodziców uiszczać się mającej znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia §u 3, punktów 2 i 3.

§ 5 a.

1. Zniżenie taksy zamiast służby i taksy przez rodziców opłacać się mającej o czwartą część kwoty przypadającej w myśl §§ów 3, względnie 5, ma w tym razie nastąpić, jeżeli niezdatność do służby (§ 1, punkt 2 a i b) spowodowaną została przez ułomność, pociągającą za sobą trwałą niezdolność do zarobkowania. Bliższe postanowienia co do wykazania trwałej niezdolności do zarobkowania i co do sposobu, w jaki roszczenia do takiej niżki dochodzone być mają, wyda się w drodze rozporządzenia.

2. Kwoty częściowe poniżej 50 h, nie wchodzą przy wymierzaniu taksy zamiast służby albo taksy przez rodziców płacić się mającej w rachubę; kwoty przynoszące 50 h zaokrągla się na 1 K.

§ 6.

1. Takse wojskową uiszczać należy zawsze za cały rok.

Jeżeli jednak obowiązek do płacenia taksy zgaśnie przez śmierć obowiązanego, to należy to w ten sposób uwzględnić, że przypadająca stosunkowo na pozostałe miesiące część taksy (§§y 3, względnie 5) nie ma być pobieraną.

2. Jeżeli obowiązany po myśli §u 1, punktu 2, do płacenia taksy, wychodzi z królestw i krajów w Radzie

państwa reprezentowanych do drugiego obszaru monarchii, gaśnie obowiązek płacenia taksy wojskowej (§§y 3 i 5) z początkiem najbliższego roku kalendarzowego.

§ 7.

Uwolnienie przewidziane w §ie 4, punkcie a, nie narusza obowiązku rodziców do płacenia taksy.

Jeżeli zajdzie uwolnienie według §u 4, punktu b, natenczas na dotyczący rok odpada także obowiązek rodziców do płacenia taksy.

§ 8.

1. Wszystkie w §ie 1, punkcie 2, oznaczone osoby mają się, jak długo trwa ich obowiązek do płacenia taksy wojskowej, zgłaszać co roku w miesiącu styczniu w tej gminie, w której z początkiem dotyczącego, do płacenia taksy obowiązującego roku mają swoją zwyczajną siedzibę; zgłoszenie nastąpić ma w dwóch egzemplarzach według wzoru, który w drodze rozporządzenia będzie przepisany. Może być jednak to zgłoszenie także ustnie dokonane; w tym razie należy obydwaj wzory wypełnić jeszcze w obecności obowiązującego do zgłoszenia.

Obowiązani do zgłoszenia, którzy nie mają zwyczajnej swej siedziby w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, dokonać mają zgłoszenia w gminie przynależności, w razie wątpliwej przynależności w tej gminie miejscowej, za którą stawali do poboru (gmina stawiennictwa).

2. Wezwanie do dopełnienia zgłoszenia przepisane w punkcie 1, zarządzają polityczne władze powiatowe a dokonać go należy corocznie najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się terminu zgłaszania, przez publiczne plakatowanie w gminach, w razie potrzeby nadto także w inny w miejscu używany sposób, wskazując zarazem na przepisane ustawowo kary.

3. Zwierzchności gminne mają wszystkie przedłożone im zgłoszenia sprawdzić na razie co do ich dokładności i zgodności obydwu wzorów, w danym razie je uzupełnić i przedłożonej władzy politycznej przedłożyć.

Władza polityczna zarządzić ma potrzebne dochodzenia celem stwierdzenia prawdziwości dat w zgłoszeniu podanych, ewentualnie celem ich uzupełnienia.

4. Jeżeli zgłoszenia nie dokonano wezas albo dokładnie, ma władza polityczna prawo — niezależnie od ewentualnego ukarania obowiązującego do zgłoszenia (§ 10) — na podstawie znanych lub z urzędu zbadać się mających dat, dokonać bezwzględnie wymiaru taksy wojskowej.

§ 8 a.

1. Polityczna władza powiatowa zawiadomić ma corocznie każdego do płacenia taksy wojskowej obowiązującego (§§y 3 i 5) o kwocie uiścić się przezeń mającej taksy, za pomocą nakazu płatniczego, w którym podać się ma ustawową podstawę obowiązku do płacenia taksy wojskowej, zbadaną klasę dochodu, urząd, w którym się ma opłatę złożyć i pouczenie o środkach prawnych. Tych nakazów płatniczych nie wydaje się tym do płacenia taksy wojskowej obowiązującym, względnie w tych latach, co do których nastąpić ma uwolnienie od taksy wojskowej.

We wzorze nakazu płatniczego podać należy — przynajmniej w formie wyciągu — te postanowienia ustawy, które odnoszą się do wymiaru taksy wojskowej (§§ 3 i 5), do tytułu uwolnienia (§§ 4 i 7) i do obowiązku zgłaszania (§ 8).

2. Uprawnioną do wydawania nakazów płatniczych tudzież do orzekania co do obowiązku i co do wymiaru taksy wojskowej jest polityczna władza powiatowa gminy przynależności, względnie gminy stawiennictwa osoby po myśli § 1, punktu 2, do płacenia taksy wojskowej obowiązującej.

3. Odwołania wnoszącej należy w przeciągu 14 dni do tej politycznej władzy powiatowej, która wydała nakaz płatniczy, względnie zacepione orzeczenie. O ile odwołanie jest wyłącznie przeciw temu skierowane, że przy obliczaniu taksy wojskowej albo przy wygotowaniu nakazów płatniczych zaszyły usterki, ma polityczna władza powiatowa przeprowadzić natychmiast sprostowanie we własnym zakresie działania i o tem obowiązującego do płacenia taksy wojskowej uwiadomić. Pominąwszy te wypadki, należy odwołania przedkładać politycznej władzy krajowej a przeciw jej rozstrzygnięciu można wnieść odwołanie w przeciągu czterech tygodni do Ministerstwa obrony krajowej.

Odwołania nie mają co do uiszczenia taksy wojskowej skutku odwrotnego.

§ 9.

1. Takse wojskową uiszczać należy co roku w dniu 1. października.

2. W przypadkach wychodźstwa wymierzyć należy osobom wymienionym w §ie 1, punkcie 2, takse zamiast służby z góry za cały okres trwania obowiązku do płacenia taksy (2) i ściągnąć ją od nich przed wydaniem pozwolenia na wychodźstwo.

Za podstawę do oznaczenia wysokości przypadającej kwoty taksy zamiast służby służyć ma odnośna powinność ostatniego roku; jeżeli wchodzący w rachubę rok jest pierwszym, w którym dotyczący obowiązany jest do płacenia taksy, to wymiaru taksy dokonać należy w myśl wskazówek, które w drodze rozporządzenia wydane zostaną.

3. Postanowienia punktu 2 znajdują analogiczne zastosowanie do zbiegów popisowych oznaczonych w § 1, punkcie 2 *d*, z tą różnicą, że ci w razie ich przydybania uiszczać mają naraz takse zamiast służby za cały okres trwania obowiązku do płacenia taksy wojskowej.

4. Zwrot kwot taksy wojskowej uiszczonych w przypadkach punktów 2 i 3 nie ma miejsca.

Jeżeli danem będzie dostateczne według uznania władzy politycznej zabezpieczenie, to można w przypadkach punktów 2 i 3 wyjątkowo zezwolić także na spłacenie taksy wojskowej w ratach.

5. Zaległe taksy wojskowe i grzywny (§ 10) ściągają się będzie w drodze egzekucyi politycznej.

6. Co do przedawnienia taksy wojskowej znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31.

§ 9 a.

1. Gminy są obowiązane, na żądanie władz politycznych współdziałać przy wykonaniu tej ustawy.

2. Co do doręczania wydawanych według niniejszej ustawy wezwań, orzeczeń, zarządzeń, rozstrzygnięć, nakazów płatniczych itp. stosować należy analogicznie postanowienia §§ów 267 i 268 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych.

§ 10.

1. Obowiązani do płacenia taksy wojskowej, którzy przepisane zgłoszenia (§ 8) przedłożą po terminie albo co do istotnych wymogów niedokładnie, mogą być karani grzywnami do 50 K.

Obowiązani do płacenia taksy wojskowej, którzy w zgłoszeniach swych dopuszczają się świadomie zamilezenia albo niezgodnych z prawdą podań podpadają — o ile ich działanie według swej istoty nie przedstawia się jako czyn podpadający pod postanowienia powszechnaj ustawy karnej — grzywnom do 500 K, przy zachodzących szczególnie obciążających okolicznościach do 1000 K.

2. Grzywny nałożone po myśli punktu 1, zamienia się w razie niemożności ich ściągnięcia na kary aresztu, przyczem na każde 10 K przypada jeden dzień aresztu.

3. Postępowanie karne przeprowadza polityczna władza powiatowa tej gminy, której (§ 8, punkt 1)

zgłoszenie miało być przedłożone; w razie odwołania rozstrzyga polityczna władza krajowa ostatecznie.

4. Karygodność przekroczeń oznaczonych w punkcie 1, ustępie 1, ustaje, jeżeli obowiązany do płacenia taksy wojskowej przedłoży względnie nzupełni obowiązkowe zgłoszenie, zanim jeszcze władza z urzędu wkroczyła.

Przez przedawnienie gaśnie karygodność przekroczeń oznaczonych w punkcie 1, jeżeli sprawca w przeciągu pięciu lat od upływu zaniedbanego terminu zgłoszenia nie został pociągnięty do odpowiedzialności.

Przedawnienie przerywa się jednak przez spełnienie nowych przekroczeń z rodzaju oznaczonych w punkcie 1, ustępie 2.

5. Grzywny ściągnięte na podstawie tej ustawy przypadają na fundusz taks wojskowych i mają być — tak samo, jak grzywny po myśli §u 66 ustawy wojskowej temu funduszowi przekazane — wliczane do kwoty, która w myśl §u 11 ustawy z dnia 13. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 70, ma być corocznie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do funduszu taks wojskowych oddawana.

Artykuł II.

Postanowienia przejściowe.

Punkt 1.

Dla zbiegów popisowych oznaczonych w §ie 1, punkcie 2 *d*, którzy przydybani zostali, zanim jeszcze ustawa niniejsza nabyła mocy obowiązującej, rozpoczyna się obowiązek do płacenia taksy wojskowej z tym rokiem, w którym ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej, kończy się zaś z tym rokiem, w którym takse wojskową należałoby po raz dwunasty złożyć, gdyby obowiązek płacenia taksy rozpoczął się był z rokiem przydybania.

Punkt 2.

Z tymi, którzy już na podstawie ustawy z dnia 13. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 70, do płacenia taksy byli obowiązani, należy pod względem okresu trwania obowiązku do płacenia taksy w ten sposób postępywać, że jako ostatni, do płacenia taksy obowiązujący rok, ten rok przyjąć należy, za który oni w miarę postanowień powołanej ustawy takse wojskową po raz dwunasty, względnie, gdyby skrócenie obowiązku taksy miało miejsce, po raz ostatni mieli byli opłacać.

Punkt 3.

Dodatkowe wymiary taks wojskowych, przypadające za czas przed wejściem w życie niniejszej ustawy, dokonane być mają według przepisów tej ustawy.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1908, z tym jednak wyjątkiem, że przewidziane w §ie 8, punkcie 2, zarządzenia dotyczące wezwania do przedłożenia zgłoszeń, już począwszy od 1. listopada 1907 według postanowień tej ustawy mają być dokonane.

Artykuł IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej w porozumieniu z Moim Ministrem wojny i Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 10. lutego 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Latscher wkr.

31.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 13. lutego 1907,

dotyczące postępowania cłowego z wałcami, kotłami i beczkami i tym podobnymi w handlu używanymi osłonami z żelaza i kruszcem, które wchodzą napełnione towarami, od których cło opłaca się brutto.

Celem ułatwienia obrotu, zezwala się w porozumieniu z królewsko węgierskim rządem na rozszerzenie postanowień §u 14 A/1, rozporządzenia wykonawczego do ustawy zawierającej taryfę celną w tym kierunku, że przy dowozie towarów, od których opłaca się cło brutto, w używanych w handlu osłonach z żelaza lub kruszcem, które podlegają wyższej stopie celnej, jak ich zawartość, można na

wnioszek strony pod warunkami niżej podanymi, osłonę i towary osobno podług dotyczących stóp celnych odprawiać, chociażby takie rzeczywiste rozdzielenie było niemożliwe.

Waga osłony musi być na niej samej w sposób widoczny wybita lub wryta. Nadto muszą być posyłki pokryte poświadczeniami, które prócz znamion tożsamości dotyczących osłon (rodzaj, znak, numer itd.) zawierać muszą wyraźne potwierdzenie, że podana wybita (wryta) waga jest prawdziwą.

Poświadczenia te muszą być wygotowane przez władzę miejscową, względnie przez właściwą izbę handlową albo też przez zagraniczny, miejsca wysyłki najbliższy położony urząd cłowy; jeżeli w miejscu wysyłki znajduje się konsulat austro-węgierski, mogą być te poświadczenia także przez ten konsulat wydane. Poświadczenia te mogą być przez przeciąg jednego roku, licząc od dnia ich wystawienia, więcej razy do dowozu towarów w odnośnych osłonach używane.

W deklaracjach cłowych podać należy wagę brutto posyłki a nadto także wagę osłony i powołać się na odnośne poświadczenie co do wagi, podając urząd wystawiający, miejsce i datę wystawienia.

Przy odprawianiu takich dowozów mają komory, oprócz cła przypadającego według taryfy za towary od wagi brutto pobrać za osłony cło jedynie według poświadczonej w przepisany sposób ich wagi netto i według obowiązującej je stopy celnej.

Gdyby odprawiająca komora miała uzasadnioną wątpliwość co do autentyczności przedłożonego poświadczenia wagi albo co do prawdziwości podanych w niem dat co do wagi, odprawić należy całą posyłkę podług wyższej stopy celnej.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 20. lutego 1907.

Korytowski wkr.

Fort wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße-1. 26.

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1869 za . . . . 6 K — h	Rocznik 1889 za . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . 2 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Wrazie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.